

Автор перекладу повністю змінює систему образів даної експресивної конструкції. Образ каменю, що у розтрощеному вигляді не має твердості граніту, перекладач замінює на образ електричної лампи, що, незважаючи на розмір, не може бути зіркою. Перебудова оригіналу все ж зберігає логіку, спираючись на еквівалентність протиставлення. Семантичне та когнітивне значення лексеми «граніт» порівнюється за ступенем експресивності із семантико-когнітивним значенням лексеми «зірка». Збережена стилістична виразність. Так само і в ситуації із підкресленим значенням меншовартості образів (розтрощений камінь не надійний, а електрична лампа не сяятиме як зірка).

Сподіваємось, що, подані до уваги наукового загалу, висновки стануть в нагоді під час аналізу, синтезу різноманітних способів перекладу такого цікавого, неординарного, актуального явища – художнього твору.

Література:

1. Бархударов Л. С. Язык и перевод (Вопросы общей и частной теории перевода) / Л. С. Бархударов. – М. : «Междунар. отношения», 1975. – 240 с.
2. Вихованець І. Р. Таїна слова / І. Р. Вихованець. – К. : Рад. шк., 1990. – 284 с.
3. Коломієць Л. В. Український художній переклад та перекладачі 1920–30-х років / Л. В. Коломієць. – Нова Книга, 2015. – 360 с.
4. Комиссаров В. Н. Теория перевода (лингвистические аспекты) : учеб. для ин-тов и фак. иностр. яз.] / В. Н. Комиссаров. – М. : Высш. шк., 1990. – 253 с.
5. Кротенко Л. Б. Способи реалізації категорії зв'язності в постмодерністському художньому тексті (на матеріалі англійських та україномовних прозових творів ХХ – поч. ХХІ ст.) / Л. Б. Кротенко. – К. : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2014. – 144 с.
6. Кухаренко В. А. Интерпритация текста : учеб. пособие для студентов пед. ин-тов по спец. № 2130 «Иностр. яз.» / В. А. Кухаренко. – 2-е изд., перераб. – М. : Просвещение, 1988. – 192 с.
7. Максимов С.Є. Практичний курс перекладу (англійська та українська мови). Теорія та практика перекладацького аналізу тексту : [навчальний посібник] / С. Є. Максимов. – Ленвіт, 2012. – 203 с.
8. Попович А. Проблемы художественного перевода / А. Попович. – М. : Высшая школа, 1980. – 199 с.
9. Швейцер А. Д. Перевод и лингвистика : учебник] / А. Д. Швейцер. – М. : Воениздат, 1973. – 280 с.

Список джерел ілюстративного матеріалу:

10. Дзюба Т. Вірші / Тетяна Дзюба, Сергій Дзюба [переклад Л. Гавур]. – USA: New York Publisher Bogdani, 2014. – 38 с.
11. Костенко Л. Триста поезій / Ліна Костенко. – К. : А-ба-ба-га-ла-ма-га, 2013. – 416 с.
12. Електронне джерело: <http://lang-8.com>.
13. Електронне джерело: <http://lyricstranslate.com>.

УДК 003`398=811.161.2:811.111

А. А. Маркелова,

КНУ імені Тараса Шевченка, м. Київ

ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ЕТНОСИМВОЛІВ ПОЕТИЧНОГО МОВЛЕННЯ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

Наукову розвідку присвячено труднощам відтворення етносимволів у поетичному мовленні Василя Симоненка англійською мовою. Особливу увагу приділено трактуванню поняття етносимвол. Словотворчі і морфологічні особливості оригінальних досліджуваних одиниць (етносимволів) порівнюються із перекладами з метою виявлення ступеню повноти та еквівалентності відтворення яскравих образних символів з національним компонентом.

Ключові слова: етносимвол, символічне навантаження, етнокультурне розмаїття, індивідуальне трактування, шістдесятники.

THE DIFFICULTIES OF ETHNIC SYMBOLS TRANSLATION IN THE POETIC TEXTS OF VASYL SYMONENKO

The study is dedicated to the difficulties of ethnic symbols translation in the poetic texts of Vasyl Symonenko. In particular the problem of the contents of the term ethnic symbol is traced out in the paper. The proffered examples illustrate the application of diverse translation strategies, of which the end-product has been evaluated in terms of its functional adequacy. The practical results of this paper aim at finding a better solution for interlingual transference of specific original units (ethnic symbols) that are culturally marked taking into consideration the uniqueness and originality of the source texts.

Key words: ethnic symbol, symbolic importance, ethnic diversity, individual interpretation, the Sixtiers.

ПЕРЕВОДЧЕСКАЯ ИНТЕРПРЕТАЦИЯ ЭТНОСИМВОЛОВ ПОЭТИЧЕСКОЙ РЕЧИ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКО

Научное исследование посвящено трудностям перевода этносимволов в поэзиях Василя Симоненка на английский язык. Особенное внимание уделено трактовке понятия этносимвол. Словообразовательные и морфологические особенности единиц оригинала (этносимволов) сравниваются с вариантами их перевода с целью обнаружения уровня полноты и эквивалентности перевода ярких образных символов с национальным компонентом.

Ключевые слова: этносимвол, символическая нагрузка, этнокультурное разнообразие, индивидуальная трактовка, шестидесятники.

Як стверджує Володимир Брюгген, переклад може слугувати відмінним засобом перевірки твору на живучість – літературну, психологічну, емоційну, історичну... Він знаходить новий ракурс, у якому оживає оригінал, він «вживлює» його в сьогодення, навіть (і саме) на іншому часовому, соціальному, національному ґрунті [12, с. 12]. Поезія шістдесятників зокрема яскравого її представника Василя Симоненка цю перевірку пройшла успішно. Динаміка творчих і наукових пошуків вітчизняних і зарубіжних перекладознавців (М. Гнатюк, Д. Ткаченко, В. Пахаренко, О. Деркачева), істориків (З.-С. Когут, Кенет К. Фармер, І. Качановскі), літературознавців (Л. Тарнашинська, В. Коваленко, О. Бондаренко, Г. Юзьків, І. Шанковський), перекладачів (Андрій М. Фр.-Чирівський, Г. Еванс, М. МакГрат, М. Скрипник, М. Богачевська-Хомяк, Данило С. Струк, Т. Кравчук, І. Славко та ін.) привернення творчості Василя Симоненка засвідчує важливість появи перекладознавчих досліджень культурологічного характеру.

Актуальність наукової розвідки полягає у спробі з'ясувати та окреслити шляхи перекладацької інтерпретації етносимволіки поетичного мовлення В. Симоненка, з огляду на загальну експансію сучасних філологічних студій у різні наукові напрямики – культурологію, лінгвокультурологію, етнолінгвістику, історію, етнологію. **Мета** статті полягає у з'ясуванні та окресленні

шляхів перекладацької інтерпретації етносимволіки поетичного мовлення В. Симоненка. **Об'єктом** дослідження є етносимволіка образно містких елементів у поезіях Симоненка; **предметом** – шляхи їх відтворення в англійськомовних перекладах.

На сучасному етапі розвитку лінгвокультурознавчих теорій перекладу текст зокрема поетичний аналізується як джерело культурологічної інформації, а його переклад – як форма міжкультурної комунікації. Проблема об'єктивного потрактування національних символів поетичних текстів все частіше вирішується у рамках триади мови, авторської особистості та культури. Культура і мова є взаємозалежними і взаємопроникливими. Пітер Ньюмарк зауважує, що з перекладацької точки зору, культура закладена у мову, вона є її єдиною складовою, яка власне і ускладнює процес передачі змісту (переклад наш – А. М.) [7, с. 209]. На відміну від П. Ньюмарка, італійський лінгвіст Бенвенуто Террачіні, трактує мову з точки зору власної лінгвістичної «теорії конфлікту мови і культури», згідно якої: «мова – головне джерело творення символів, притаманних конкретному етносу. У ході історії людства з'являються символи з позамовними джерелами творення, зокрема: стародавні міфи, моделі культури, продукти людської уяви, цілий комплекс складних психологічних переживань, думок, страхів і вірувань. Усі ці форми є символічними, і знаходять своє відображення у мові» (переклад наш – А. М.) [9, с.118]. Попри різнобічні форми творення, усі значущі для нації символи закріплюються у культурі та свідомості її носіїв і під впливом національного культурного контексту, узагальнюючи та уніфікуючи ознаки об'єкта, який має важливе етнокультурне значення, демонструють етноментальну своєрідність лінгвосоціуму. Ролло Р. Мей пише, що «мова – це сховище символів, в яких виражається як власний досвід, так і досвід багатьох поколінь» [19, с. 35]. На природність символічності мови вказував і О.О. Потебня: «Мова в усьому без виключення символічна» [18, с. 113]. Кожній етнокультурній спільноті притаманне традиційне тлумачення символів та етносимволів, яке може набувати модифікацій під впливом різноманітних соціокультурних факторів, на кшталт: гендерні та вікові особливості сприйняття інформації, своєрідність менталітету, неправильні культурно-стереотипні асоціації носіїв етносу, нівелювання первинного значення етносимволу, тощо.

Етносимвол – це вмотивований, багатозначний, конвенційний мовний знак, семантика якого формується на основі національних асоціативних взаємозв'язків, загальноприйнятих у певному лінгвосоціумі домовленостей; він відбиває культурно значимі поняття [20, с.4]. Слід підкреслити, що багатозначність етносимволу часом може бути спричинена хибною перцепцією мовця / читача, маємо на увазі: неправильне індивідуальне трактування, цілеспрямовано «викривлене» індивідуальне трактування, неправильне колективне трактування, цілеспрямовано «викривлене» колективне трактування. Символічне навантаження етносимволу з огляду на індивідуальну оцінку може нівелюватися. Серед інших причин неправильної інтерпретації етносимволу можемо назвати проблему етнокультурного розмаїття, яка «виникає не лише на рівні взаємозалежності і взаємопроникнення культур, а й на локальному рівні: в окремих суспільствах по відношенню до груп, що впливають на розвиток суспільства: різноманітні касти, класи, професійні чи релігійні спільноти, які мають певні особливості, і переконані у своїй важливості» (переклад наш – А. М.) [4, с. 9].

В українському суспільстві групою, яка мала неабиякий вплив на тогочасне суспільство були шістдесятники – плеяда поетів, які володіли /передавали / зберігали культурний досвід. По суті шістдесятники були унікальною літературною групою, яка входила у ширшу групу митців, які поділяли єдину культурну місію. У 60-80-х роках минулого століття відчувався масований послідовний наступ на українську культуру, загалом на – українство [11, с.78-79], унаслідок чого з'являється нестримний опір серед інтелектуальної молоді, своєрідний «спонтанний вияв духовного дозрівання, нового мислення, нової системи цінностей, нового осмислення національного досвіду в надрах тоталітарної системи» [15, с. 106]. Кенет К. Фармер вважає Василя Симоненка найважливішою постаттю на тогочасній літературній сцені, перераховуючи наступні причини: 1) він був першим, хто демонстративно об'єднав людські та естетичні потреби покоління Молодих Письменників з їхніми національними прагненнями; 2) події, що відбулися одразу після його смерті призвели до хвилі арештів в 1965-1966 роках, яка змусила шістдесятників почати формування опозиції; 3) він став символічним містком єднання для опозиції (переклад наш – А. М.) [2, с.100]. Професор Г. С. Лийкий зараховував його до кола письменників, серед яких були Вінграновський і Драч, «які мали високу національну свідомість. Їх стурбованість Україною перепліталася з мотивами соціальної справедливості і зображенням природи» (переклад наш – А. М.) [5, с. 863-864]. На думку Тараса Гунчака пояснити «появу цілої плеяди поетів – так званих «шістдесятників» може поезія Василя Симоненка, зокрема вірш «Гранітніobelіски» з його збірки «Береги чекань» (переклад наш – А. М.) [3, с.42]. Поезії з вищезгаданої збірки «Береги чекань» сповнені «підкреслено національної ліричності» [16, с.1019], тому і становлять неабиякий інтерес для перекладознавчого аналізу з точки зору потрактування етносимволів й подальшої їх трансформації у мову й культуру перекладу. Отже, пропонуємо до розгляду приклади, які яскраво ілюструють важливість істинного потрактування фрагментів етносимволічної картини світу, які Василь Симоненко природно влітає у полотно поетичного тексту. Розглянемо перший приклад:

Пише рідна, що навколо хати

Наш садок вишневий заблів.

Наче вчора бігав я до школи

І садив ті вишеньки малі [22, с. 70].

She says the orchard's looking better,

The cherry trees are blossoming in white.

Just yesterday I used to run to school, it seems.

I used to plant those cherry trees [22, с. 71].

У першому прикладі цікавим з точки зору перекладацької інтерпретації є художньо-образний конструкт «садок вишневий». За рахунок посиленого емоційного змісту етносимволу Василь Симоненко апелює до свідомості українського читача, підкреслюючи тенденцію красу рідної домівки. Щемний біль проймає душу читача, адже «садок вишневий коло хати» – викликає спогади про той рідний край і власну оселю, образи яких закарбовуються в пам'яті ще у дитинстві. Традиційним вважається уявлення українців про вишню як про як про священне, небесне дерево. Підтвердження цьому знаходимо у словнику символів: «вишня – це «божественне дерево», присвячене Сварогу» [10, с.118]. Вишня – є типовим деревом усіх українських садків, а її цвіт у піснях часто ототожнюється з красою дівчини. На думку Жайворонка В.В. вишневий сад символізує батьківський дім, господу, родину [13, с. 89]. Панасенко К. О. пише, що садок виконував захисну функцію – своєрідного оберугу від злої сили, а якщо біля хати не було фруктового саду, говорили, що там гуляє чорт [17, с. 104].

В американській культурній традиції сад розглядається зовсім інакше, а саме: сад – це місце, де квіти зокрема цибулинні, дерева, кущі та ліани зберігаються у свого роду сховищі минулого і теперішнього, де люди зберігають рослини. В «Діксленді» (південь США) геометричної форми, доглянутий найнятими працівниками сад – був предметом розкоші тогочасної знаті, у той час як бідняки могли дозволити собі невеличкий садок. Сад виступав у ролі показника соціального статусу американців (переклад наш – А. М.) [8, с. 67–69]. М. Міллерописує сад з точки зору європейської традиції: «сад

оволодіває минулим, історією. Часто це дуже особистісне минуле для його відвідувачів»(переклад наш – А. М.) [6, с. 166].

Перекладач Андрій Марія Фрейшин-Чировський послуговується прийомом описового перекладу з метою передачі емоційного стану автора, натомість специфічно-образне наповнення етносимволу не передає. Англomовний читач не усвідомлює наскільки важливим для В. Симоненка є символи *вишеньок, вишневого садку*, які нерозривно пов'язані з його національно-культурним сприйняттям. Перед перекладачем стоїть непросте завдання: передати підтекстову інформацію етносимволу крізь призму авторського світобачення поета. Важливо пам'ятати, що етносимвол виступає у ролі посередника між внутрішнім світом людини та зовнішнім оточенням. Через нього відбувається репрезентація не лише культурного національного досвіду, а й власних переживань автора [14, с. 81].

Доволі цікавим етносимволом, який набуває у Симоненка індивідуально-особистісного змісту, а відповідно може по-різному тлумачитися перекладачем – є бджола / джміль. Традиційно закріплене у свідомості українців значення цього етносимволу можна накладати на індивідуальне начало автора («білі і колючі *бджоли*»), набуваючи нової смислової перспективи. У вірші «З вікна» бджола збільшує метафоричну виразність і впливову силу образу загалом, увиразнюючи почуття, які почуває автор при згадці зими у рідному краї. Меланхолійний і страдницький тон з'являється у поезії через бажання поета надати первинному значенню етносимволу додаткової конотації, а саме: суму за рідним краєм і домівкою, у якій зупинився час; замість яскравих провісниць весни письменник бачить на вулиці колючих і білих бджіл, сніжинок.

В цілому перекладачу вдалося відтворити художню образність оригіналу; стилістичну забарвленість і смислове наповнення вдалося досягти через концентрацію перекладача на образі, не зважаючи на введення такого не обов'язкового елементу речення як прикметник *fat*, що значно звужує смисловий об'єм поезії: *Lanati, білі і колючі бджоли / Невкванно кружеляють понад ним...* [21, с. 74]. У межах емоційної інтерпретації перекладач посилює образ неквапливості і зимового спокою за рахунок експресивно рівноцінних уточнень *sluggishly circle and swell*: *The white and the stinging fat bees take to flight, / Around it they sluggishly circle and swell...* [21, с. 75].

У вірші В. Симоненка «Вихвалять, і славити, й кричати...» актуалізується місце раю, в який потрапляють митці після смерті. Називаючи рай – «небом вічності», автор ототожнює бджіл зі смертними, які подовжують геніям життя. Бджола у даному контекстуальному оточенні набуває особливого індивідуально-особистісного змісту: *Мудрости своєї по краплині / Смертні вам, як бджоли, віддали*. У перекладі, здійсненому А. М. Фрейшин-Чировським символіку лексеми бджоли відтворено словниковим відповідником *bees: Their wisdom slowly, drop by drop / The mortals gleaned for you like bees*. Словна й естетична інформація специфічним чином інтегрується в образно-художній структурі поетичного тексту, одиницею якого виступає етносимвол, який потребує адекватної інтерпретації. Загальновідомо, що у свідомості українців бджола асоціюється зі старанністю працьовитістю, а також є «символом душевної чистоти – побожності й святості» [13, с. 30]. Зв'язок бджоли з Богом, усвідомлення її медіатором між небом і землею пояснюється її просвітницьтвом весни, звідси походять такі її назви як «Божа пташка», «Божа мушка». Ототожнення бджоли зі смертним може видатися незрозумілим для англomовного читача, більш того, різне культурне наповнення символу ймовірно призведе до хибного тлумачення етносимволу. Розглянемо ще один приклад:

A teper гудуть над ними бджоли

I поважні пустуни-джмелі [21, с. 70].

And now with bees the berries teem,

They're swarmed with horde of wasps and bees [21, с. 71].

У даному прикладі перекладач послуговується прийомом заміщення образу вихідної мови стандартним образом цільової мови 2 рази: *вишні*, у садку біля рідної хати, над якими гудуть бджоли перекладач невдало замінив на *the berries*. Нівелюючи символічне навантаження лексичної одиниці оригіналу, перекладач обирає нейтральний контекстуальний відповідник, який послаблює образно-асоціативні зв'язки. З наукової точки зору, вишня – це фруктовий плід, помилково називати її ягодою, більш того, у науковій розвідці «Berries as symbols and in Folklore» [1] дослідник Корнелльського університету не зараховує вишню до ягід.

Перекладач заміщує оригінальний етносимвол *джміль* невдало підібраними відповідниками *wasps and bees*, що призводить до культурної асиметрії та різкої культурного наповнення символічного образу загалом. В українській культурі джміль прийнято вважати корисною комахою, яка має репутацію трудівника-запильника, що має приємний запах. Знаходимо підтвердження цьому у відомій байці Григорія Сковороди «Бджола і Шершень». Г. Сковорода вважає, що бджола ж, як і джміль символізує мудру людину, яка трудиться в «спорідненому ділі», тобто за своїм покликанням. Загальновідомо, що усі перекладачі практикують розгортання конструкцій шляхом додавання уточнюючих елементів, використання описового перекладу, навмисного додавання смислово надлишкових елементів задля употужнення емоційно-експресивного заряду. У даному випадку перекладач вводить уточнюючі елементи: *they're swarmed, horde of*, які неприродно розширюють синтаксичну структуру першотвору, порушуючи його еквілінеарність.

У наступному прикладі цікавим для перекладацької інтерпретації є символічно-образний конструкт *козацька кров*:

Народ мій е! В йогогарячих жилах

Козацька кровпульсує і гуде! [21, с. 30].

My nation is, its vibrance is Titanic,

My nation's veins still throb with Kozak blood! [21, с. 31].

Експресивно-емоційний заряд символічно-образного конструкту *козацька кров* перекладач вирішує підсилити за рахунок обігравання прикметника, написаного умисно з великої літери *Titanic*, створюючи цікавий зображально-виразальний ефект, у якому вгадується примарна асоціація з Титанами – надзвичайно сильними, але переможеними древньогрецькими богами, які деякий час перебували в Тартарі. Не зважаючи на «асоціативний шлейф», який виникає в уяві читача після згадки *Titanic*, лапідарність першотвору збережена перекладачем. Для перекладу етносимволу *Козацька кров* А. М. Фрейшин-Чировський послуговується прийомом дослівного перекладу – *Kozak blood*, що значно ускладнює розуміння вірша англomовними читачами, незнайомими з історією України. У такому випадку перекладачу слід вдатися до прийому перекладацького коментування і зробити виноску з роз'ясненням.

Наведені нами приклади свідчать про важливість правильного перекладацького тлумачення етносимволів, натомість хибне потракування призводить до унеможливлення їх подальшої трансформації у мову й культуру перекладу. У межах індивідуально-авторської інтерпретації кожен перекладач української поезії шістдесятників розширює символічні горизонти поетичного мовлення, яке вражає іншомовного читача своєю самобутністю та етнічно-символічним навантаженням образів. Поезія Василя Симоненка яскраво демонструє напівсвідоме прагнення поетів-шістдесятників збагатити поетичний матеріал фольклорними мотивами, щосвідчить про нерозривність народнопоетичних коренів покоління. Виходячи з цього, можемо зробити висновок,

що однією з найбільших перекладацьких хиб, які допустив перекладач є використання прийому заміщення образу вихідної мови стандартним образом цільової мови, у результаті чого перекладач неумисно наголошує на межах віддалених культур.

Література:

1. Courtney A. Berries as symbols and in folklore [Електронний ресурс] / Courtney Alexander // New York Berry News. – 2007. – № 1. Режим доступу : <http://www.fruit.cornell.edu/berry/production/pdfs/berryfolklore.pdf>
2. Farmer K. C. Ukrainian Nationalism in the Post-Stalin Era: Myth, Symbols and Ideology in Soviet Nationalities Policy / Kenneth C. Farmer. – The Hague-Boston-London : Martinus Nijhoff Publishers, 1980. – 241 pp. (Studies In Contemporary History: Book 4.)
3. Hunczak T. My Memoirs: Life's Journey through WWII and Various Historical Events of the 21 st century / Taras Hunczak. – Lanham: Hamilton Books, 2015. – 246 pp.
4. Levi-Strauss C. Race and history / Claude Levi-Strauss. – Paris : UNESCO, 1952. – 62 p.
5. Luckyj G. S. N. The Ukrainian Literary Scene Today / George S. N. Luckyj // Slavic Review, Vol. 31, No. 4, Chicago: University of Illinois, 1972. – P. 863–869.
6. Miller M. The garden as an Art / Mara Miller. – NY : State University of New York Press, 1993. – 239 p.
7. Newmark P. «Textbook of Translation» / Peter Newmark. – Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press, 2004. – 292 p.
8. Patrick D. Murphy, Terry Gifford, Katsunori Yamazato Literature of Nature: An international source book / Murphy D. Patrick, Gifford T., Yamazato K. – Chicago – London : Taylor & Francis, 1999 – 490 p.
9. Terracini B. Il problema della traduzione / Benvenuto Terracini. – Torino : Einaudi, 1996. – 264 p.
10. Дмитренко М. Українські символи / М. Дмитренко, Л. Іваннікова, Г. Лозко та ін. – К. : Редакція часопису «Народознавство», 1994. – 140 с.
11. Дмитро Павличко Твори: Том 1. / Упорядкування Д. Пилипчук; вступ. ст. Р. Лубківський. – Київ: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2010. – 510 с.
12. Драч І. Ф. Наближення: Поетичні переклади й статті / Упорядкування, вступ. ст. і комент. В. О. Брюггена; Худож.-оформлювач О. Г. Жуков. – Харків : Фоліо, 2008. – 380 с.
13. Жайворонок В. В. Знаки української етнокультури: Словник-довідник / В. В. Жайворонок – К. : Довіра, 2006. – 703 с.
14. Коломієць Л. В. Перекладацькі рішення при відтворенні авторської метафорики у поетичному тексті шістдесятників / Л. В. Коломієць, А. А. Саволоцька // Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур: Пам'яті академіка Леоніда Булаховського: Збірник наукових праць. – Випуск 27. – К. : «Освіта України», 2015. – С. 75–85.
15. Коцюбинська М. «Доброокий» / Михайлина Коцюбинська // Доброокий: Спогади про Івана Світличного / Упоряд. Л. і Н. Світличні. – К., 1998. – С. 105–111.
16. Насенко М. Художня література України. Від мифів до модерної реальності / Михайло Насенко. – К. : Вид. центр «Просвіта», 2012. – 1088 с.
17. Панасенко К. О. Символіка поетичного тексту як об'єкт перекладу (на матеріалі українських та російських перекладів англійської поезії XIX-XX ст.): дис. ... канд. філолог. наук, спец.: 10.02.16 – перекладознавство / Катерина Олександрівна Панасенко. – Х., 2015. – 271 с.
18. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике / Александр Александрович Потебня. – М. : «Просвещение». – Т. IV. Вып. II. – 1977. – 407.
19. Ролло Р. Мэй Мужество творить. Очерк психологи творчества / Мэй Р. Ролло // Перевод с английского. – М. : Институт общегуманитарных исследований, 2001. – 128 с.
20. Ящик Н. Р. Лінгвокультурний аспект німецький етносимволів [Текст] : Автореферат... канд. філолог. наук, спец.: 10.02.04 – германські мови / Н. Р. Ящик. – К. : Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2014. – 20 с.

Список ілюстративних матеріалів:

21. Vasylysymonenko. Granite obelisks (Selected, translated, and annotated by Andriy M. Fr-Chirovsky) – Jersey : Svoboda Press, 1975. – 143 pp.

УДК 81'373.613

Ю. М. Надточій,

Національний технічний університет України «КПІ», м. Київ

АНГЛОАМЕРИКАНИЗМИ В ПОЛІТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ЇХ ПРАГМАТИКА ПЕРЕЛАДУ

Стаття присвячена дослідженню англо-американських запозичень-термінів сучасної німецької мови, а також дослідженню особливостей їх функціонування в мові та проблем, які вони створюють при перекладі. Звертається увага на сучасні підходи до дослідження прагматичного потенціалу як самого політичного тексту так і використання запозичень англо-американського походження

Ключові слова: політичний дискурс, політичний текст, прагматичний потенціал тексту, лексика, динамізм.

ANGLO-AMERICAN LOAN WORDS IN POLITICAL RESEARCHES AND THE PROBLEMS OF THEIR TRANSLATION

This article deals with the Anglo-american loan words, the terms in the modern German language and scientific researches of their functioning and the problems by their translate. Terminus is the lexical unit, it plays special functions. For analysis of termini are used semiotic/ terminological methods. All components of structure must be studied.

The study of terms, the formation of which is attributed as extralinguistics factors and structural-linguistic norms assumes the duties of the structural-semantic analysis of these unit.

To research the content structure of the term important all the elements of this scheme. You should start with a consideration of the meaning of the term, that is, the value of the lexical units serving in the term, if it has such a function. It can be argued that in this case the lexical unit has the nominative value, it directly calls a special concept, which corresponds to the term.

Complex terms form the main arsenal of the nominative means terminology elektrovimírival'noi technique. The model of complex terms shall be constructive function plays the ratio between turns.

Key-words: political debate, political text, pragmatic potential of the text, vocabulary, dynamism, Anglo-american loan words, loan words, translation loan words, semi-translation loan words, linguistic contacts.

АНГЛОАМЕРИКАНИЗМЫ В ПОЛИТИЧЕСКИХ ТЕКСТАХ И ИХ ПРАГМАТИКА ПЕРЕВОДА

Данная статья посвящена исследованию англо-американских заимствований-терминов современного немецкого языка в политических текстах, а также исследованию особенностей их функционирования в языке та проблемы,